

RAFAŁ BOLESŁAW

Kwestionariusz b. jeńca w ZSRR Bolesława Rafała ur. 1901 r. w [nieczytelne], narodowości polskiej

Dnia 18 września 1939 roku ukraińska banda otoczyła posterunek Policji Państwowej w gminie Malin, pow. Dubno i zaaresztowała posterunkowych wraz z przydzieloną pomocniczą służbą. Odebrano nam broń i wtrącono do piwnicy, a po przyjsciu wojsk sowieckich oddano w ręce NKWD. Następnie przewieziono nas do obozu jeńców najpierw w Łucku, a potem w Olesku. Tam pracowaliśmy przy naprawianiu dróg. Odżywianie było uzależnione od wykonanej pracy, przy czym norma dzienna pracy była tak wysoka, że rzadko kto mógł ją wykonać. Za odżywianie więc służyła zupa i 400 gramów chleba dziennie. Praca odbywała się przy 40 stopniach mrozu. Mieszkaliśmy w zamku króla Jana Sobieskiego. Zamek był w potworny sposób zdemolowany i zniszczony. 28 czerwca 1941 roku ewakuowano nas w głąb Rosji. Pędzono nas pieszo przez trzy tygodnie o głodzie, szczuto psami, a kto ze zmęczenia upadał, dobijano pałkami. Tak przybyliśmy do Złotonoszy, gdzie załadowano nas po czterdzieści osób do jednego wagonu i przewieziono do Starobielska. Wagon był szczelnie zamknięty, że trudno było oddychać. Po przyjeździe na miejsce prawie połowa z jeńców zachorowała na czerwone. W sierpniu 1941 roku wstąpiłem do armii polskiej.